

Nr 295.

Av herr **Lindmark**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 272, med förslag till förordning om tilläggsskatt å bensin, m. m.

Vid urtima riksdagen förra året beslöts extra beskattning av motortrafikens drivmedel. Tilläggsskatten bestämdes till för bensin 4 öre och för brännolja 2 öre pr liter. Avkastningen av denna skatt tillföres den allmänna budgeten. I riksstaten för budgetåret 1940/41 ha dessa skatter under inkomstiteln tilläggsskatter å bensin upptagits till 25 miljoner.

I prop. nr 272 vid årets riksdag föreslår Kungl. Maj:t höjning av tilläggsskatten å bensin från 4 öre till 25 öre och tilläggsskatten å brännolja från 2 till 16 öre pr liter. Totala skattebelastningen pr liter utgör därefter för bensin 37 öre och för brännolja 25 öre. Av dessa skatter tillföres automobilskattemedlens specialbudget skattemedel efter 12 resp. 9 öre pr liter. Tilläggsskatten avses enligt propositionen att i sin helhet tillföras den allmänna budgeten.

Motivet till denna kraftiga höjning av skatterna å motorbränslen anger departementschefen vara den strängt begränsade tilldelningen av motorbränslen med såsom följd därav väsentlig nedgång i den beräknade avkastningen av bensin- och brännoljeskatterna. I nuvarande läge med alltjämt ökat behov av statsinkomster måste en sådan utveckling såvitt möjligt förebyggas, och departementschefen föreslår därför, att skatterna å motorbränslen höjas.

Departementschefens uttalande på denna punkt är givetvis riktigt. Genom tilläggsskattens höjning säkras dock allenast den beräknade summan som avsetts att tillföras den allmänna budgeten. Ett betydande belopp härutöver torde vara att påräkna genom skattehöjningen, som dock icke avses att tillföras automobilskattemedlens specialbudget. Inkomsterna av tilläggsskatten avses att uteslutande användas för allmänna budgetära ändamål.

På grund av denna minskade tilldelning av motorbränslen kommer den normala automobilskattens summa att väsentligt understiga den beräknade inkomsten av denna skatt. För täckande av beviljade anslag för väghållningen i riket komma anspråken på budgetutjämningsfonden i denna del att bliva betydande.

Enligt gällande konstruktion för automobilskattemedlens användning skall nämligen, när summan av automobilskatteinkomsterna understiger det sammanlagda beloppet, som skall avräknas mot automobilskattemedlen som anvisats å riksstaten, med mer än avsättningsanslaget till automobilskatte-

medelsfonden, budgetutjämningsfonden täcka underskottet. Men med nuvarande stora utgifter för beredskapsåtgärder kommer budgetutjämningsfonden att utvisa underskott. Följden härav blir att upplånade medel komma att täcka behov för vägändamål samtidigt med att en del av automobilskattemedlen direkt tillföres den allmänna budgeten.

Principiellt borde ingen del av automobilskattemedlen — häri inräknad tilläggsskatten — användas för ändamål som enligt gängse praxis tillhöra den allmänna budgeten att svara för. Automobilskattemedlen böra användas allenast för de ändamål som ursprungligen avsetts, nämligen för vägväsendet. Som förhållandena nu äro blir följden av vad som i föreliggande proposition föreslås den, att ett visst belopp av automobilskattemedel tillföres den allmänna budgeten för att sedan överföras till automobilskattemedlens specialbudget, dit dessa medel *utan omgång* rätteligen bort höra. Samtidigt har man rubbat principen om bilskattemedlens användning, en utveckling, som för framtiden kan innebära betydande olägenheter för vägväsendets utveckling.

Automobilskatternas sammanlagda summa inberäknat nu föreslagen tilläggsskatt kommer icke att uppgå till sammanlagda summan av beviljade anslag för vägväsendet att avräknas mot automobilskattemedel för budgetåret 1940/41. Det finns under sådant förhållande ingen anledning att tillgripa motortrafiken såsom skatteobjekt för ändamål, som tillhöra den allmänna budgeten.

Med hänvisning till ovan anförda synpunkter får jag hemställa,

att riksdagen vid behandling av prop. nr 272 måtte besluta, att inkomsterna av föreslagen tilläggsskatt å bensin och brännolja skola tillföras automobilskattemedlens specialbudget.

Stockholm den 4 juni 1940.

Ewald Lindmark.